

tilpasning, at der er videst mulig adgang til sammenlægning af landbrugsejendomme, såfremt ejendommene er hensigtsmæssigt beliggende for hinanden og den sammenlagte ejendom ikke kommer op over den i loven fastlagte sammenlægningsgrænse. På denne baggrund ses der efter mindretallets opfattelse ikke at være grund til at stramme de nugældende regler i landbrugsloven.

Til nr. 17.

Der har ved administrationen af sager om omlægning af jord mellem landbrugsejendomme vist sig et behov for en bestemmelse, der giver mulighed for at nægte sammenlægning, hvis restejendommen får en særlig uhensigtsmæssig struktur. Herved vil der blive bedre overensstemmelse mellem reglerne i det oprindelige forslags § 4 om ophævelse af landbrugspligt og reglerne i § 13 om sammenlægning.

Til nr. 18 og 20.

Forslagene må ses som udtryk for, at man fra mindretallets side er opmærksom på problemet med ikke-landmænds køb af landbrugsejendomme, og at man er indstillet på at medvirke til en begrænsning af den ejendomsprisstigning, der er en følge heraf. Efter mindretallets opfattelse bør en løsning af dette spørgsmål tilvejebringes gennem de af mindretallet stillede ændringsforslag og en skærpelse af de skattemæssige regler. Efter mindretallets opfattelse vil forslaget, der er baseret på kravet om, at personer enten skal dokumentere, at de opfylder visse krav om såvel teoretisk som praktisk landbrugsuddannelse, eller tage jordbrug som hovederhverv for uden særlig tilladelse at kunne erhverve adkomst på en landbrugsejendom, være velegnet til at modvirke ikke-landmænds køb af landbrugsejendomme og derved medvirke til en begrænsning af den ejendomsprisstigning, der er en følge heraf. Ved landbrugere, der driver landbrug som hovederhverv, forstås alle, der har landbrug som eneste erhverv, eller som efter købet får hovedparten af deres erhvervsindkomst fra landbrug.

Til nr. 19 og 21.

Ændringsforslagene må ses som en imødekommelse af den kritik, der fra forskellig side har været rettet mod det foreslåede

krav om, at erhververe skal besidde visse landbrugsfaglige kvalifikationer for uden særlig tilladelse at kunne erhverve adkomst på en landbrugsejendom.

Med henblik på at sikre en fortrinsstilling for de personer, der skal leve af at drive landbrug, modvirke spekulation i forbindelse med erhvervelse af landbrugsejendomme samt modvirke etablering af tjerneje, foreslås herefter i det foreslåede § 16, stk. 1, at adgangen for personer til uden særlig tilladelse at kunne erhverve adkomst på en landbrugsejendom gøres betinget af, at erhververen er fyldt 20 år og ikke i forvejen ejer anden landbrugsejendom, at han tager fast bopæl på ejendommen, samt at han, såfremt han ikke allerede har jordbrug som hovederhverv, ved erhvervelsen tager jordbrug som hovederhverv. Kravet om, at den pågældende skal have fast bopæl på ejendommen, indebærer, at vedkommende bliver skattepligtig i den kommune, i hvilken ejendommen er beliggende. Kravet om, at den pågældende skal have jordbrug som hovederhverv, indebærer, jfr. § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov nr. 222 af 26. april 1973 om støtte til modernisering af jordbrugsbedrifter, at vedkommende anvender mere end halvdelen af sin arbejdstid ved bedriften og opnår mindst halvdelen af sin samlede indkomst ved bedriften.

Ifølge det foreslåede § 16, stk. 2, åbnes der tillige adgang for personer, der forpligter sig til at tage fast bopæl på ejendommen, til at erhverve en landbrugsejendom uden særlig tilladelse. Denne adgang foreslås imidlertid begrænset til alene at omfatte ejendomme under en vis størrelse, således at adgangen til at erhverve større landbrugsejendomme uden særlig tilladelse kun står åben for personer, der driver jordbrug som hovederhverv. Det er tanken at fastsætte grundværdigrænsen til 35.000 kr. ved 14. alm. vurdering. Beløbsgrænsen vil blive reguleret ved hver almindelig vurdering i overensstemmelse med dette grundlag.

Ud fra ønsket om at sikre en virkelig fortrinsstilling for de personer, der skal leve af at drive jordbrug, foreslås det i § 16, stk. 3, at adgangen til uden særlig tilladelse at erhverve yderligere én landbrugsejendom begrænses til personer, der driver jordbrug som hovederhverv, og som enten har fast bopæl på den først erhvervede ejendom eller